

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy értelmezendő-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló [2006/112/EK] tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 138. és 20. cikke, hogy a származási ország területéről történő elszállításnak bizonyos időtartamon belül meg kell kezdődnie annak érdekében, hogy az értékesítés mentesüljön az adófizetési kötelezettség alól, és hogy az Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősüljön?
- 2) Hasonlóképpen, úgy kell-e értelmezni ezeket a cikkeket, hogy a rendeltetési hely szerinti tagállamba történő szállításnak bizonyos időtartamon belül be kell fejeződnie ahhoz, hogy az értékesítés mentesüljön az adófizetési kötelezettség alól, és hogy az Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősüljön?
- 3) Az 1. és 2. kérdésre adott választ befolyásolja-e, ha a megszerzett termék új közlekedési eszköz, és a termék magánszemély vevője a közlekedési eszközt végső soron egy bizonyos tagállamban kívánja használni?
- 4) Valamely Közösségen belüli termékbeszerzéssel kapcsolatosan, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló [2006/112/EK] tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében mely időpontban kell megállapítani, hogy egy közlekedési eszköz újnak minősül-e?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.)

Az Amtsgericht Schorndorf (Németország) által 2009. március 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ingrid Putz kontra Medianess Electronics GmbH

(C-87/09. sz. ügy)

(2009/C 90/31)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Schorndorf

Az alapeljárás felei

Felperes: Ingrid Putz

Alperes: Medianess Electronics GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikkének (2) bekezdését és (3) beke-

désének harmadik albekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti törvényi szabályozás, amely szerint, ha a beépítés eredetileg nem volt szerződéses kötelezettség, akkor az eladó a fogyasztási cikk szerződésszerű állapotának kicserélés formájában történő helyreállítása során nem köteles viselni az utólagos teljesítés során átadott fogyasztási cikk fogyasztó által a fogyasztási cikk természetének és céljának megfelelően beépített nem szerződésszerű fogyasztási cikk helyére történő beépítésének a költségeit?

- 2) Úgy kell-e értelmezni a fenti irányelv 3. cikkének (2) bekezdését és (3) bekezdésének harmadik albekezdését, hogy az eladó a fogyasztási cikk szerződésszerű állapotának kicserélés formájában történő helyreállítása során viselni köteles a fogyasztó által a fogyasztási cikk természetének és céljainak megfelelően beépített, nem szerződésszerű fogyasztási cikknek az eltávolításával járó költségeket?

⁽¹⁾ A fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. március 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 171., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 223. o.)

Az Elsőfokú Bíróság (hatodik tanács) T-85/06. sz., General Química és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. december 18-án hozott ítélete ellen a General Química, S.A., a Repsol Química, S.A. és a Repsol YPF, S.A. által 2009. március 3-án benyújtott fellebbezés

(C-90/09. P. sz. ügy)

(2009/C 90/32)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbezők: General Química, S.A., Repsol Química, S.A., Repsol YPF, S.A. (képviselők: J.M. Jiménez-Laiglesia Oñate és J. Jiménez-Laiglesia Oñate ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a T-85/06. sz. ügyben 2008. december 8-án hozott ítéletet abban a részében, amelyben az elutasítja a megsemmisítés iránti keresetnek a fellebbezők egyetemleges felelősségét illetően nyilvánvaló értékelési hibára és indoklás hiányára alapított jogalapját;

— A Bíróság semmisítse meg a határozat 1. cikkének g) és h) pontját, valamint 2. cikkének d) pontját, a Repsol YPF és a Repsol Química, mint a General Química-val az EK 81. cikk (1) bekezdésének megsértéséért egyetemlegesen felelős társaságok ellen irányuló részeiben, illetőleg másodlagosan a határozatnak a Repsol YPF ellen irányuló részét, mindkét esetben megfelelő módon csökkentve a bírságot.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a határozat megsemmisítésére irányuló kereset azon jogalapjának elutasítása ellen irányul, amely a Repsol Química-t és a Repsol YPF-et teszi felelőssé a General Química, S.A. által kifejtett magatartás miatt. Az ítélet tévesen olyan felelősségi szempontot alkalmaz, amely nincs összefüggésben a tényekkel és az ügy körülményeivel, illetve a General Química által elkövetett jogsértéssel. Az ítélet tévesen a leányvállalatra telepíti az anyavállalat felelősségét annak megállapításával, hogy gazdasági egységről van szó, pusztán annak a lehetősége miatt, hogy az anyavállalat meghatározó befolyást gyakorolhat a

leányvállalat felett. Az ítélet – azon kívül, hogy nem veszi figyelembe, illetve eltorzítja az ügyiratokhoz mellékelt bizonyítékokat – azt sem indokolja meg, hogy az általa kiválasztott bizonyítékok miképpen bizonyítják a meghatározó befolyást. Ezen felül tévesen alkalmazza az ítélkezési gyakorlat által azokban az esetekben felállított vélelmet, amelyekben az anyavállalat a társasági tőke teljes összegének tulajdonosa, és megfordítja a bizonyítási terhet, amellet, hogy nem határozza meg pontosan, hogy milyen bizonyítási szabálynak kell teljesülnie a vélelem megdöntéséhez. Az ítélet korlátlan mérlegelési mozgásteret ad a Bizottságnak a vélelem megdöntésére előterjesztett bizonyítékok értékelését illetően. Ennek következtében a vélelem valójában megdönthetetlen. Ezzel azonos módon, azon kívül, hogy a Repsol YPF felelősségét nem nevesíti és az nem is egyértelmű, az ítélet tévesen terjeszti ki a vélelmet automatikusan a csoportban utolsóként szereplő anyavállalatra a meghatározó befolyás gyakorlásának pusztán lehetősége alapján. A felelősséget, amely egyébként kimentést nem ismerő felelősség, a *társaságok csoportja (vállalatcsoport)* tekintetében állapítja meg, és nem a *társaság (vállalat)* mint gazdasági egység tekintetében.